

Chương 168: Ai thắng ai thua còn không nhất định

“Đừng nhiều lời.” Z Thân mày nhăn lại thật sâu: “Nếu cậu sớm điều tra tình huống, cũng không đến mức làm cho chúng tôi bị động như vậy, Bùi Vũ Đường, tôi nói cho cậu biết, trận đấu này, chúng ta không có khả năng thắng.”

“Bùi Vũ Đường, anh thật là hại chúng tôi thê thảm!” Một trong đội viên ZH1 cá giận nói.

Không có ai sẽ chơi một cuộc đua phải thua, đặc biệt là loại cấp bậc này chênh lệch lớn như vậy.

“Vậy làm sao bây giờ..... Các người đừng sợ mà!” Trên trán Bùi Vũ Đường chảy ra một tia mồ hôi lạnh, đây là trận đấu sinh tử giữa hãn cùng Tống Diệu Nam, hãn tuyệt đối không thể thua.

Người nào thua, giải tán đội xe của mình không nói, còn phải chui qua dưới háng đối phương, nếu thật thua trận đấu này, hãn còn không bằng chết đột ngột tại chỗ.

“Không Quân không có tới, có lẽ thua không đến mức khó coi như vậy.” Z Thân sắc mặt ngưng trọng nói.

Nòng cốt chủ yếu của Speed chính là Không Quân, nhưng hiện tại bọn hãn cũng không có thấy Không

Quân ở sân thi đấu phía đối diện, có lẽ còn có một chút cơ hội.

Rốt cuộc, một tay kéo Speed vào League cấp hai thế giới chính là một mình Không Quân, cũng không phải tất cả đội viên Speed.

Một bên, Lâm Yên liếc nhìn Bùi Vũ Đường một cái, vừa rồi mình đã khuyên hăn, đâu hàng thua một nửa, hăn còn không muốn, đứa bé bướng bỉnh này cũng quá tự tin.

Thực mau, thi đấu thời gian đã đến, hai bên đồng thời đi tới trong sân.

“Bùi Vũ Đường, tôi xem lần này cậu chết như thế nào.” Tống Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, lạnh giọng cười, làm ra một động tác sờ vào cổ.

Lúc này, Bùi Vũ Đường có chút chột dạ, nhưng vẫn vệt chết mỏ vẫn cứng: “Anh công cái gì, ai thua ai thắng còn không nhất định.”

“A, nếu như vậy thì chúng tôi đành phải rửa mặt mong chờ.” Tống Diệu Nam nói.

Thực mau, một tay đưa Speed đáng người to lớn, vẻ ngoài đẹp trai hơi có chút bất mãn nói: “Trận đấu này, lại để cho tôi..... Cùng một cô gái lên đường đua, thật không thú vị.”

Nói xong, thành viên Speed kia lạnh lùng liếc nhìn Lâm Yên một cái, “Sau này cô vốn để khoác lác.”

Lâm Yên nhìn về phía thành viên kia, cười nói: “Đến lúc đó còn hy vọng anh ra tay nhẹ cho, đừng làm cho tôi thua quá khó coi.”

“Không không không, tôi sẽ làm cho cô biết, đường đua có bao nhiêu nguy hiểm, đúng rồi..... Cô biết khởi động xe đua không, biết chân ga, ly hợp, thắng xe ở đâu không?” Đội viên Speed nói.

Theo giọng nói đội viên này rơi xuống, đội viên Speed sôi nổi cười.

Lâm Yên nhún hai vai một cái, vẫn không tiếp tục đáp lời.

Sau khi làm xong công tác chuẩn bị, thi đấu chính thức bắt đầu. Quy tắc thi đấu là thi nhiều người, tổng kết thứ hạng của hai đội sẽ quyết định thắng bại.

Theo còi hiệu vung lên, đội viên ZH1 cùng Speed, lái xe nháy mắt xông ra ngoài, âm thanh xe đua bay trong không khí chấn màng tai người.

Đội viên ZH1 thống nhất lái xe đua màu sắc là đỏ cam, mà đội viên Speed lái xe đua màu sắc là màu lam. Đỏ xanh hai loại màu sắc ở trên đường đua đan xen nhau, cuộc chiến giữa các tay đua xe chạm vào là nổ ngay.

Lâm Yên nhìn lướt qua hai đội đỏ xanh đua kịch liệt trên đường đua, chợt nhìn về phía Bùi Vũ Đường thân sắc khẩn trương ở một bên, nói: “ZH1 thua.”

“A?” Nghe tiếng, Bùi Vũ Đường vẽ mặt mòng bức nhìn về phía Lâm Yên: “Chị Yên, chị không thể cho tôi một chút hy vọng được sao..... Nếu trận đấu này thật sự thua, vậy xem như tôi chết rồi!”

Lâm Yên hơi có chút bất đắc dĩ, tùy tiện liếc mắt nhìn một cái, cũng biết ZH1 cùng Speed không phải một cấp bậc, cô chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.

“Tam thiếu, tôi cảm thấy, cậu vẫn là chuẩn bị tâm lý thật tốt trước đi.....” Lâm Yên có chút bất đắc dĩ nhìn Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

Đội đua xe ZH1 muốn thắng trận đấu này, trừ khi có kỳ tích gì đó xuất hiện, nếu không, căn bản không bất kì khả năng nào.